

Előfizetési árak:

ostán vagy házhoz küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre . 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor.
 Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területen-
 kint 8 fillér.
 Nyiltér és magán-
 érdekű közlemények
 soronkint 40 fillér.

Megjelenik
 minden nap, az ün-
 nepek és vasárnapok
 kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.
 Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Felelős szerkesztő: **Dr. Orbán József.**

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.
 Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A kegyuri jog megszüntetése- séről.

Debreczen, június 1.

A középkori feudális eredetű intézmények között, melyek Magyarországon még a mai napig fennállanak a kegyuri jog intézménye az, melyet a haladó kor a modern élet követelményeivel összeegyeztetni nem tudván, annak megszüntetésére törekszik. A katolikus egyház a kegyuraságot úgy tekinti, mint az egyház védelmére és anyagi érdekeinek fentartására hivatott intézményt s ezen alakjában a felekezeti érdekek szempontjából fentartása ellen kifogásunk nem lehet, a felekezeteknek jogukban állván saját belső ügyeiket az általános közös magánjogi törvények keretén belül legjobb belátásuk szerint rendezni. Ez intézmény megszüntetése tehát csak oly alakjában kívánatos, melylyel a felekezeti érdekek körén kívül eső jogokat érint s a hol megszüntetésén tisztán felekezeti jellegű lenni, oly dologi teherré válik, mely szabadon elidegeníthető ingatlanokkal van kapcsolatban.

Magyarország városainak a na-

pokban Győrött tartott congressusa vettette fel azt a kérdést, hogy a kegyuri jog intézménye megszüntetendő-e? s épen Debreczen városnak a congressusra küldött képviselői voltak azok, a kik határozottan állást foglaltak a megszüntetés mellett s ez állásfoglalásnak lett azon eredménye, hogy a congressus határozatilag kimondotta az intézmény megszüntetésének szükségét és az ebből folyó jogviszonyok törvényhozási rendezését kívánatosnak ítélte.

Eleven emlékezetünkben van még az a vitás ügy, mely Debreczen városa ellen a debreczeni róm. kath. egyház részéről támasztott kegyurasági igénye folytán keletkezett s melyben a város az egyház követeléseit elősmerni hajlandó nem volt, a törvényhatósági bizottság tagjainak többsége azon véleményben lévén, hogy az egyház által támasztott igény nem nyugszik jogos alapokon.

Ily igények feleszámban emelhetnek az ország különböző vidékein s már magában azon körülmény, hogy az ily controversiák felekezetközi vitákra adnak alkal-

mat, teljesen indokolttá teszi az intézmény megszüntetésének tárgyalás alá vételét nem is emítve azt, hogy a kegyuraság gyakorlása közben gyakran olyan anomáliák kerülnek felszínre, melyek miután az intézmény szabályrendeletek valláspolitikai törvények, előtti időből származnak, — az egyházzal politikai törvények szellemével ellenkeznek, így például az izraeliák az 1860. évi febr. 13-án kelt császári rendelet szerint kötelezvék a kegyurasági terhek viselésére, ha tulajdonosai az ily jogokkal terhelt birtoknak; ellenben a kegyurasággal járó jogok azon időre, míg a birtok tulajdonosa izraelita — nyugszanak, mely rendelkezésen a régi feudális jogok elavult szelleme érezhető.

Valóban itt az ideje tehát annak, hogy ez a kérdés törvényhozási uton rendeztessék, más uton annak megoldása nem is képzelhető, miután a kérdésnek nem csupán magánjogi vonatkozásai vannak, mikép ezt Aidinger János orsz. gyűlési képviselő állította, hanem erősen közjogi természetű részletei, melyeket a felekezetek közötti béke

TÁRCZA

Dalok.

I.

Neked dalolok kis virágom,
 A te szívednek tiszta vágygyal,
 Oh! mert te jó, te szent, te hü vagy,
 Lelked felér a tulvilággal.

És benne minden szüzi ábránd,
 Álomba burkolt édes eszme:
 Felém tűz, mint a koldusokra
 A Golgothának szent keresztje!

Enyém vagy s mámoros szívemben
 Dal éled, s dalba olvad által
 És megköszönlek Istenemnek
 Egy mély, egy háladó imával!

II.

Te vagy az én őrző angyalom,
 Te vagy az én minden vigaszom.
 Elsuhansz mellettem s a szemed
 Csodálkozva, némán rám veded.

Árva szívem titkon feldobog,
 A lelkem egy áldó dalba fog,
 S a szememnek sűrű könyje hull...
 Mig utánad nézek szóltanul.

III.

Ethaladok ablakodnál
 Minden este, minden reggel
 Boldogságot csalogatni
 Sejtellemmel, szerelemmel.

Kinyitod az ablakodat
 S rám mosolyogsz olyan szenten,
 A hogy csak az angyalfejek
 Tudnak oda fenn a menyben.

Elgondolom, míg a lelkem
 Álmaimmal telehintem
 Vajjon nálad szebbet, jobbat
 Alkothat-e még az Isten?

Fliesz Henrik.

Képek Olaszországból.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

V. Nápoly, Herculanium, Pompeji.

Irta: Kuthi Zsigmond.

Nápoly volt az egyedüli város egész Olaszországban, amely meglepett, amely elragadtott és bámulatot keltett bennem. Azt a természetes szépséget, párosulva a művészettel, a mit Nápoly mutat fel, nem láttam se Velenczében, se Rómában.

Nem hiába mondja az olasz: „Nápolyt látni és meghalni!”

Különben Nápoly Olaszország legna-

gyobb városa 550 ezer lakossal, az ország kereskedelmének központja. Kikötője legszébb és legnagyobb egész Olaszországban, kétszer akkora, mint a triezsi, forgalma óriási, ugy a vízi, mint a szárazföldi. Vasuti indóháza is ritkítja párját egész Európában, csomópontja az egész Délolaszországnak. Hajóközlekedése kiterjed Palermóra, Messzinára, Brindisire, Triezst- és Fiuméra, Tunisz és Egyiptomra, Genuára, továbbá Amerikára és Indiára, a szomszéd szigetekről nem is szólva.

A kikötő hossza (félkört képez) 9 angol mérföld. Naponta száz meg száz hajó horgonyoz benne, melyeknek árboczei valószínűs erdőt képeznek.

A „Navigazione Nazionale Italiano” társulat szebbnél szebb hajókat járat; azonkívül a Nord-Deutscher Lloydnak és magántársulatoknak is vannak hajói.

A vasuti közlekedés is nagyon élénk: óránként 3-4 vonat érkezik és indul.

Nápolyt két részre lehet osztani: ó- és új Nápolyra.

Ó Nápoly olyan, mint minden régi olasz város: utcái keskenyek, szűkek. Az idegen esináljon előbb testamentumot, ha végig akar menni az ily ronda, szűk, sötét sikátoron. E szűk utcák hemzsegnek a sok hal-, virág-, déli gyümölcs- és különféle ételneműek elárúsítótól.

Olyan az a nyüzsgés, mint egy óriási hangyabolyé. Kiabálnak, ordítanak, visitanak

Herczeg Metternich-féle

Königswarti Richard-forrás

Kapható helyben Geréby Fülöp utódai uraknál, mint főraktárosoknál és minden jobb vendégtőben.

A világ legkitünőbb asztali vize.

Természetes szénsavdus tartalmánál fogva különösen alkalmas borral, gyümölcs-szörppel vagy likőrrel való keverésre. Feltűnő gyógyhatásu emésztési zavaroknál, ugyszintén a légeső és húgyhólyag idült burutos bántalmainál. Járványos betegségek ellen biztos óvszernek bizonyult.

Országos főraktár és iroda: Budapest, VIII., József-körut 9. sz.

fenntartása céljából a legnagyobb kimérettel és legmesszebb menő körülményekkel kell a törvényhozásnak elintéznie.

Természetesen előtérbe fog nyomulni azon kérdés, hogy a kath. egyház azon veszteségért, mely a kegyuri jogokból eredő jövedelem megszűnése által előáll, mily mértékben és minő elvek szerint lenne kárpótlendő; ez a körülmény azonban a kérdésnek a jelzett irányban való elintézésére akadályul nem szolgálhat.

Előreláthatólag a néppárt, mely a felekezeti békét megbontani mindenkor kész, szívesen látná egy kulturharc megindulását, — minden erejét föl fogja használni, hogy a törvényhozási elintézés elé akadályokat gördítsen; ettől azonban a józan közvéleményt féltünk nem kell, mert ha a valláspolitikai törvénynek megalkotása nem volt képes a felekezeti békét megbontani, úgy ezen csekélyebb jelentőségű kérdésben bizonyára nem fogunk a nemzet józan ítélőképességében csalatkozni.

A magyar nemzet többségére valamely liberális intézkedés keresztülvitelénél mindenkor biztosan számíthatunk s bár az újabb időben a néppárt részéről több ízben kísérlet tétetett arra, hogy a liberális eszméje a nemzet előtt diszcreditáltassék, nekünk szabadelvűeknek kötelességünk, hogy az eszméhez mindenkor hiven ragaszkodjunk s ha a fölvetett kérdés gya-

korlati kivitelénél megtámadtatásban részesülünk s talán harcot is kell vívunk az óhajtott eszme megvalósításáért: ez az általunk képviselt irányzatra s a szabadelvű pártra csak előnyös lehet, mert újra kipróbáljuk erőnket s erősebb vérkeringést hozunk be a pártnak a békében kissé elpuhult szervezetebe.

— Az ország czimerének használata.

A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök folyó évi 46,669/1. szám alatt az ország czimerének használata tárgyában a következő körrendeletet adta ki valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének:

Ujabbán ismételt tapasztalatot, hogy az ország czimerének használására engedélyt nyert czégek némelyike a nyert engedélyt aképen értelmezi, hogy annak alapján az ország czimerét peesétjében is használhatja.

Erre való tekintettel az illető czégek megfelelő figyelmeztetése végett Czimed tudomására kívánom hozni, hogy az engedély az ország czimerének a peesétben való használatára hallgatag ki nem terjed, a minthogy általában csak arra jogosít, a mi az illető engedélyokmányban kifejezetten ki van mondva.

Hozzá kell tennem, hogy az ország czimerének a peesétben való használata csak állami és országos jellegű hatóságokat illet meg s azért ez magánosoknak, magánjellegű testületeknek, vállalatoknak és intézeteknek nem is engedélyeztetik.

Budapesten, 1900. évi május hó 25-én.

A miniszter helyett:

Gulner s. k.,
államtitkár.

A háboru vége.

Egy hős nép szabadságáért elvérzett s hazáját elvesztette. A világ összes nemzetei, fejedelmei, kormányai és parlamentjei nézték, hogyan ölik az angolok a burokat s meg nem mozdultak, hogy egy nemzet legyilkolását megakadályozzák. Ez a század végének, az új század kezdetének és a hivalkodó civilizációnak legnagyobb szégyene.

Nyolcz hónap óta tart már a kegyetlen háboru, a világ legnagyobb hatalma és a kereszténység legkisebb állama között. Tízszeres erővel, százszoros pénzzel törtek az angolok a burokra, saját maguknak nem dicsőségére, inkább gyalázatára. Mert soha Anglia annyi vereséget nem szenvedett, mint Dél-Afrikában és soha diestelenebb győzelmet nem aratott. Legnagyobb diadala volt, amikor Kronje tábornokot háromezer emberével Paardebergnél elfogta s ez is a pusztában hőiesen védekező burok vitézségének hírét növelte.

Csatában azóta sem tudtak győzni az angol vitézek. Minden mesterségük csak annyi, hogy kétszázhuszonhatezer emberrel nyomulnak harmincezer bur ellen három oldalról, úgy hogy a burok kénytelenek táborukat megosztani. A kis bur seregeket az angol hadoszlopok megkerülték s oldal-támadásokkal visszavonulásra kényszerítették. Kevesen estek el a csatában, de azért a burok mégis kimerültek, mert új csapatokat ki nem állíthattak. Minden ütközet pótolhatatlan veszteséggel járt rájuk nézve, minden visszavonulás fogyasztotta számukat s kedvét és bizalmát vette a bur honvédeknek. Mig ezek nélkülözésekkel küzdöttek az angol hadsereg csupa rendes katonaság,

torokszakadtából; közbe-közbe hangzik a kintorna, a mandolin, gitár; ezeket tuhar-sogják a szamarak ordításai: bábeli zür-zavar az, amelytől elkábul és elbódul az ember.

Egészen más képet nyújt új Nápoly! A tenger partján gránitból faragott gát emelkedik, amely mellig ér az embernek és ez a gránit quai elhúzódik körülbelül 3 mértföldnyi hosszában. Ezzel párhuzamban a legszebb sétaut vezet, különgyaloglók, biciklisták, lovaglók és kocsikázók számára. Ez a Via Rivera. Ezen gyönyörű utat óriási park szegélyezi be.

Ezen parkban van Európa legnagyobb aquariuma, egy német tanár tulajdona, aki az olasz kormánytól évi subventiót kap.

Új Nápoly amfiteatrumszerűleg van építve és kaszkadszerűen emelkedik, ugyancsak amfi-teatrumszerűleg 5—600 láb magasságig emelkednek a hársorok. Elragadó látványt nyújtanak a szebbnél-szebb paloták és fellegrak, katonai erődítvények fent a magaslaton.

Mintha egyik palota a másik tetején állana! És mindegyik palota, vár és kastély, — narancs, citrom és olajfa ligetektől van környezve. A köztereket és kerteket művészies kivitelű szobrok és szobor-csoportozatok díszítik.

Itt van Nápoly szabadságszobra, a mely egy 30 méter magas oszlopból áll, tetején egy óriási sas kiterjesztett szárnyakkal. Az oszlop talapzata körül 4 oroszlán van, amelyek széttépik lánczaikat. Az egész mű karrarai márványból készült.

Viktor Emánuelnek, Umbertónak és Garibaldinak bronz lovas-szobraik vannak. Kavarnak, Dantenak és Petrarkának márványból van a szobra.

A közutaknak szobrai remeknél remekebb művekkel bírnak.

Gyönyörű szép a királyi palota portálójának a két szobra, az ugynevezett ló-

idomítók. A galéria Umbertó páratlan egész Európában!

A múkinéseket illetőleg Nápoly vetekezik Rómával.

A Museo Nazionale (Nemzeti Múzeum) óriási épületben van elhelyezve és ennek a múzeumnak 22 nagy termében csak Herkulanum és Pompeji múkinéseit őrzik. Az egyik teremben megvan a két város, a hogy kiásták azokat a lávából, miniatűr alakban.

Mindaz, a mi elhordható volt e két város romjaiból, itt van művésziesen, szakszerűen, ritka gondnal, hangyaszorgalommal csoportosítva, megőrizve örökkön-örök időkre. Az embernek káprázik a szeme a sok múkinés látásán!

Magunk előtt látjuk Herculanum és Pompeji két kultúrvárosát és szinte hihetetlenek tetszik, hogy majdnem két évezreddel ezelőtt már ilyen magas fokon állott legyen a kultúra! A lámpák, az ékszerek, a vázák, az edények, a falfestmények, terrakotta, mai napság is remekei volnának a műiparnak!

A megégett szövetekben még fel lehet ismerni a mintát.

A múzeum többi termeit elfoglalják a modern és egyházi képek (12 terem), a plasztikai művészet remekei (20 terem). Látni itt Rafael, Ticián, Rubens, Dóré, Michel Angelo eredeti remekműveit.

A termekben olasz és idegen mindkét nembeli festőművészek folyton dolgoznak, másolatokat készíten.

Szobrászok is másolnak itt, viaszból készíten a másolatokat.

Heteket kellene tölteni Nápoly eme múzeumában, hogy mindent töviről-hegyire megnézhesünk! Az a három nap, a mit e csarnokokban töltöttem, csak arra volt elég, hogy megnézzek mindent.

A Vezuvra egy fogaskerekű vonat vezet. Herculanum és Pompejibe pedig a Cook-társaság kitűnő omnibuszain lehet jutni.

Miután a 4 lira belépti díjat lefizettük (az olasz kormány mindenből csinál magának hasznót), beléphettünk e két város területére. — Herculanumot Kr. u. 79. év aug. 24-én temette el a Vezuv kitörése és 1711-ben fedezték fel újra, illetve bukkantak rá.

Pompejité szintén az a katasztrófa borította el lávával és csak 1748-ban bukkantak rá. Teljesen azonban csak 1860-ban ásták ki Schliemann vezetésével.

Nagyszerű látványt nyújt a két város területe. Szinte várjuk, lessük, mikor bukkann el egyik vagy másik Vicolóból, udvarból, oszlopcsarnokból a régi olasz polgár, az ő tógájában, vagy egy klasszikus szépségű nő éjsötét szeméit ránk meresztve!

E csöndes, néma romok mi mindent beszélnek nekünk: egy egész kultur-históriát tárnak fel előttünk!

Imhol az amfórák, oda támasztva a ledől pince falához, a hogy a gondos gazda odaállította. Kitűnő capri- vagy katiániai bor lehetett benne.

Amott a márvány patkán a kosár; benne a pisztácia és mogoró, persze megszenesedve. Valami kofa néni árulgatta a herculanumi iskolásoknak.

Amott a pék boltja: a kis vekni és esászár-zsemlye még most is ott hever, megszenesedve.

Most belépünk egy előkelő pompéji polgár tusculanumba. Szűk sikátor vezet az előszobába, onnan egy tágas terembe, melyből jobbra-balra Casak (kamarák), szobák nyílnak. A lámpák, ibrikek, csészék, amforák még érintetlenül hevertek ott. A falfestmények olyanok, miutha ma festették volna azokat. Reggeltől délig jártuk be a romokat, aztán felzónáztunk a folyton pipáló Vezuvra, hogy nézzük meg közelebbről azt az óriási szörnyeteket, a mely két ily szép és nagy városnak okozta vesztét.

mindennel el van látva. A burok lovaikat elesigázták, marháikból kifogytak, lövészt, ágyut külföldről nem kaptak, az angolok pedig az egész világról szállították a lovakat, az ágyukat és az embereket déli Afrikába. Ne azon csodálkozzunk, hogy az angolok győznek, hanem, hogy a burok idáig tartották magukat, sőt még azután is veredtek, miután az egyik államot, Oránzsot, az angolok már egészen elfoglalták és lefegyverezték.

Most Transzvál is elbukott, Johannesburg és Pretória elesett. Krüger és Steyn elnökök hiveikkel elmenekültek a portugál határra, mint Világos után Kossuth és Bem s a magyar szabadságharc vezetői emigráltak.

A hadjárat sorsán a bur győzelmek nem változtathattak, mert az erők egyenlősége folytán kezdettől fogva bizonyos volt, hogy ha a burok sehonnan segítséget nem kapnak, Angliát nem akadályozhatják meg szándékában, hogy hazájukat elfoglalja és bekebelezze. Oránzs állammal ez megtörtént. Roberts, mint egykor Haynau Magyarországon, kitűzte az idegen zászlót s alatta kiáltványban kihirdette, hogy az országot elfoglalja s az állam létezni megszünt.

Ezentul britt kormányzás Oránzs tartomány s az angol miniszterelnök, Salisbury beszédet mondott Londonban, kijelentvén, hogy Transzvállal épen így tesznek, békét a burokkal nem kötnek, hanem egyszerűen megszállják katonailag városait és kerületeit, lefegyverzik a lakosságot s az angol hatóságokat beiktatják. Természetesen katonai kormányzat alatt lesz az elfoglalt bur terület, akkora helyőrséggel, hogy a burok fel ne kelhessenek. Ezt nevezik az angolok békének.

Minthogy Transzvál is megadta magát, most azzal is így lesz s mindennek vége. A kik pedig hittek az angol nemzet szabadságszeretében, hitüket elvesztették, mert meggyőződtek, hogy a britek megváltoztak, az arany és a hatalom szomja őket épen oly zsarnokokká tette, mint a mily zsarnoksággal vádolják az orosz, az osztrákot, a spanyolt, amely népeknek nem volt szabad alkotmányuk. A rokonérzés és a bizalmat Anglia eljátszotta. Ezzel talán keveset törődik, de mit nyert a bur államok meghódításával?

Egy új Irországot Dél-Afrikában, a melynek lakossága örökös gyűlölettel viseltetik zsarnokai iránt. És ha valamikor Angliának szerencsétlensége lesz, ezt Dél-Afrika szerencsésének fogja tekinteni, mert a bur államoknak végük van ugyan, de a bur nemzet él. Hazamegy szántani-vetni s a nemzedék, amely felnő, e háboru dicsőségéből tanulja szeretni hazáját, gyűlölni az angolt, tünni a szolgaságot és remélni a szabadulást.

Válasz egy nyílt levélre.

Tisztelt uram és barátom!

Olvastam levelét. Nagyon jól esett visszaemlékezni a multra, arra a gyermekkorra, a midőn azt hittem, hogy szeretek.

Mindig kellemes emlék lesz, a melynek fénye az idők multával csak nyerni fog és a megmaradt barátság melege, érzete sem eszökkenhet soha.

Nyílt őszinteséggel, igaz szívvvel felelek soraira.

Nemcsak mondják, de tény, igaz, hogy elválok a férjemtől.

Szíves tanácsát nem vehetem igénybe, kérelmét kell, hogy visszautasítsam. Ön ben nem csak a leányt ismerte, de az asszonyt nem.

Az ön naiv lelke visszariad a botránytól, az ön önzése, — a mi különben minden férfi sajátja, csak a saját érzelmét, a saját bánatát és esetleg a saját kényelmét veszi tekintetbe.

Az ön állítólagos boldogtalanságának más formában való megnyilatkozása és egy újabb csalódás kihozná életének rendes kekvágásából.

Ezért ön feláldozna mindent, még engem is, egy régi barátját.

Ön nem kutatja az indító okot, a mi engem arra készítet, hogy elváljak a férjemtől, pedig ennek az indító oknak hatalmas neve van.

Ugy hívják, hogy — szerelem. Asszony-szerelem.

Oh egy asszony másképp tud szeretni mint egy leány.

Azt hittem, hogy szerettem önt leánykoromban és mégis másnak a neje lettem. Most? Most nincs az a hatalom, a mely máshoz tudna erőltetni, nincs az az akadály, a mit le ne tudnék győzni érette, nincs az a szégyen, mit el ne tünnék, nincs az a rossz, a mit érette el ne tudnék követni, még gyilkolni is talán. Mit nekem fény, pompa, arany.

Kezem munkájával keresem meg a mindennapi kenyerem, darócruhába járok és pusztá földön hállok, csak az övé lehessenek.

Hogy mikép lettem ilyen szerelmes, hogy mikép feledkeztem meg a multról, férjemről, magamról, az egész világról, annak sem én vagyok az oka.

Férjem tudta, hogy nem szeretem, mi kor a neje lettem.

Azt mondta, majd meg fogom szeretni.

Az édes anyám is azzal biztatott és én hittem nekik.

De nem voltam képes megszeretni, pedig akartam, hogy szeressem. Feltékeny volt reám. Nagyon feltékeny. És mennél jobban feltett, annál kevésbé tudtam megszeretni.

Aztán a világ nyelvére vett. Nagyon sok irigym volt. Irigyelték a szerencsémét. Irigyelték a selyemruháimat, a jómódomat, a fogatomat, irigyelték a férjemet.

Odaadtam volna mind, csak tudtam volna szeretni.

Szeretni igazán, szeretni szerelemmel. Ha egy férfival beszéltem, majd megölt a tekintetével.

Aztan kezdtek találgatni, ki a szeretőm. Volt köztük olyan is, akivel csak egyszer beszéltem életemben.

Annyira vitték a dolgot, hogy féltek velem szóba állani, nehogy aztán ráfogják, hogy ő az én szeretőm.

Egy ember volt csak, a ki nem törődött azzal, hogy mit beszélnek róla és barátommá lett.

Megindultak a rágalmak és férjem az élükön állott.

Nem voltam még szerelmes, nem is lettem volna az, de a világ, a nagy Galeotto egész súlyával rám nehezedett és az tett azzá, a mi most vagyok.

Férjemnél oltalmat nem találtam a világ elől.

Ő is folyton azt hajtotta: „Te szerelmes vagy abba az emberbe, te szereted azt az embert.”

És addig mondták és addig mondták, míg szerelmes lettem, örültem szerelmes.

Mit tehettem volna mást, mint elválni a férjemtől, ha magam előtt becsületes asszony akartam maradni.

Azért mondom magam előtt, mert a világ most elítél, mert elvált asszony vagyok.

De nem itélt volna el, ha alattomban odaadom magam annak, a kit szeretek, ha férjemet megcsalom, ha hazug szerelmet mutatok neki és a világnak, míg bensőmben

ujjongnak és várva várom azt a percet, hogy megszabadulva férjemtől, annak a másikkal a karjai közt keressem és találjam meg az én boldogságomat.

En utálok a tettetést és nem vagyok erre képes.

Nemsokára a törvény is elválaszt bennünket és én szabad leszek.

Lesz belőlem egy elvált asszony. Egy boldog asszony. Mert nem sokáig leszek elvált asszony.

Annak a felesége leszek, akit szeretek, aki engem viszont szeret.

És ha nem lesz jukker fogatom, nem lesz házam, kertem, aranyom, gyémántom, nem fogok selyemruhában járni, lesz valamim, amit ezekkel megvásárolni nem lehet, lesz valakim, akit szeretni fogok, szeretni szerelemmel.

És most, tisztelt barátom, önre bízom, ítélje meg ön, vajjon igaztalan voltam-e ön iránt, midőn határozottan kijelentettem, hogy tanácsát el nem fogadhatom és kérését nem teljesíthetem.

1600 órás éj.

Érdekesen írja le a délsarki végtelen éjszakát egy francia képes lapban Adrien de Gerlache, a mult évi délsarki expedíció vezetője. Május 17-én, — így szól a cikk, — a fénytörésnél fogva megláttuk a nap egy darabját, azután megkezdődött az 1600 óráig tartó éjszaka.

Dél felé a sötétség nem volt teljes. — Eleinte 9 óra felé, később pedig a napégyen idején tíz óra körül gyenge fakó fény jelent meg az égen, mely hajnalhasadáshoz hasonlított.

Érezni lehetett, hogy erre a hajnalra nappal következni nem fog és délután három óra felé az alkonyat legutolsó csillama is kialudt. Havazáskor, vagy borus időben délben is égtek a lámpák, a pár órai szét-szórt fényben pedig nem lehetett a jégmező egyenetlenségeit megkülönböztetni; az egész egyenetlen, piszkos fehér sivatagnak látszott.

Sétáinkon, melyeket egészségi szempontból tennünk kellett, megtörtént, hogy beleütköztünk a kis jéghegyekbe, melyek árnyékot nem vetettek. A távolságokat és a tárgyak nagyságát nagyon nehéz volt megítélni.

Egy napon mintegy száz méternyi távolban egy ládát véltem látni. Dühbe jöttem, hogy miért vitték oda, miért pocékolják a fát, melyre olyan nagy szükségünk van és a láda irányába siettem.

Alig tettem három lépést, hóczipőim egy darab papirba ütköztek; ez volt az, amit ládának néztem.

Pár nappal rá nagy lárma támadt. A jéghegyek feltornyosultak és hajónk, a Belgica, minden ízében recsegett. Hajónk szerencsésen kiállotta a próbát, de életünk ettől fogva nagyon szomorú lett. Vérszegénység és nagy bágyadság vett erőt valamennyiünkön.

Az orvos mindnyájunknál a nyákhártyák elszintelenedését és gyorsabb érverést konstataált. Többen közülünk ismételtelen elszédültek. A legesekélyebb szellemi munkát se voltunk képesek elvégezni és álmatlanság kinzott. Ez volt a hatása a folytonos sötétségnek.

Kimondhatatlanul boldognak éreztük magunkat, amikor június 21-ikén a nap végre ismét fölkel a jéghegyek mögött és meg-aranyozta a trikolort, mely hajónk árbozán főtt a magasban lenggett.

A dél-afrikai háború.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, május 31.

Az angolok Pretóriában.

London, május 31. Éjjelig még semmi-féle újabb távirat Roberts lordtól nem érkezett a War Office-ba.

London, május 31. A mai nap hírtenül hozta meg a nagy szenzációt, melyet mindenki biztosra vett ugyan, de azért ily gyorsan mégsem merete remélni senki sem. A lapok rövid pár mondatban tudnak csak kifejezést adni a szerencsés hírek felett érzett örömeiknek. A legutóbb történeteket azok a szenzációs czimek jelzik, amelyek a lapok híreit bevezették: „A háború vége“, „Pretória elesett“, „Krüger megszökött“; ezek a lakonikus szavak többet mondanak azoknál a hosszú czikkeknél, a melyeket, a hírek késő megérkezése folytán, az újságírók — nem írhattak meg.

London, május 31. A Daily Mail tudósítója, Rosslyn, azt táviratozza Pretóriából ma délelőtt 11 óra 45 perczkor, hogy az angolok két óra múlva ellenállás nélkül megszállják Pretóriát. Krüger elnök Watervalbovenbe ment. A polgármester felhatalmazást kapott az angolok fogadására. Befolyásos polgárokból bizottság alakult, hogy a lakosság életét és vagyonát az interregnum alatt megvédje. Minden nyugodt. Nagy népesportok várják az angolok megérkezését.

London, május 31. A Reuter-ügynökség jelenti Pretóriából tegnapi kelettel: Johannesburgban angol tisztek vannak, akik a megadás feltételeit diktálják. Azt hiszik, hogy az angolok még ellentállásra találnak. Az angol elővéd fele uton van Johannesburg és Pretória között. A polgármester ma reggel négyülést hívott össze, a melyen bizottságot alakítottak a rend fentartására. Krüger elnök Watervalbovenben van.

London, május 31. A Daily Mail jelenti Lourenco-Marquezból tegnapi kelettel: Krause parancsnok átadta Johannesburgot Roberts lordnak.

London, május 31. A Reuter ügynökség jelenti Lourenco-Marquezból tegnapi kelettel: A transzváli hadmozdulatok következtében ma a delagoai vasuton beszüntették az átmeneti áruforgalmat. A portugál csapatok azt a parancsot kapták, hogy a határra menjenek. A part mentén elosztott portugál hajórajt itt vonják össze. Egy burkommandó Kumali-Pooriba érkezett.

London, május 31. Csaknem valamennyi lap reprodukálja a Daily Mail pretóriai táviratát és hozzáfűzött megjegyzéseikben annak a véleménynek adnak kifejezést, hogy a háborúnak vége van.

London, május 31. A Daily Mail-nak jelenti Lourenco-Marquezból: A ma este Pretóriából ideérkezett első vonattal néhány görög jött ide, a kik azt mondják, hogy ők voltak az utolsók, a kik Pretóriát tegnap elhagyták. Azt állítják, hogy kevéssel elutazásuk után az angolok rálöttek a vonatra és kettészakították, úgy hogy a vonatnak csak egyrésze mehetett tovább. A többi Pretóriából való utas megjegyzi, hogy Pretória teljesen demoralizálva van. — A lakosság nyakra-főre szökik a partvidék felé.

Balekfogás apróhirdetéssel.

— Csalás a messze távolból. —

Több budapesti lap apróhirdetése közt megjelent egy közlemény, mely szerint ötven férfi és ötven hölgy azonnal felvétetik egy angol társulat részére, mely Párisban fog működni. Ajánlatok fényképpel együtt Londonba küldendők az apróhirdetésben megjelölt jelige alatt.

A milyen sok az állás nélkül levő ember, persze a keesgetető hirdetésre özőnvel mehetnek mindenfelől az ajánkozások

Londonba. Az „angol társulat“, helyesebben: Reeners Gusztáv pedig a következő módon járt el ekkor:

Az ajánkozó, még az is, aki fényképet nem mellékel — rögtön megkapja az értesítést, hogy ajánlatát elfogadták és szerződötték. Ehhez az értesítő-levélhez mindjárt mellékelve is van egy kész, aláírt szerződés, melyet a „The Great Attractions Company Limited“ Londonban állított ki (nyilvánvaló, hogy ilyen társulat nem is létezik) és amely szerint a The Great Attractions Company Limited az illető ajánkózót szerződötteti a társulathoz, még pedig havi 415 frank, vagyis 200 forint havi fizetéssel, amely havonként két részletben, 1-én és 15-én, száz-száz forintjával fizetendő Párisban. Az utazási költséget a társulat viseli oda is, vissza is. „A szükséges értesítés és költség kellő időre megküldetik.“

Egy pontja a szerződésnek különösen figyelemreméltó. E szerint a 200 forint fizetéssel szerződött tag kötelezi magát, hogy biztosítékul a szerződéshez mellékel borítékban két nap alatt beküld Londonba tíz forintot. Persze, azért két nap alatt, hogy az illetőnek ne legyen ideje és alkalma gondolkodni vagy kérdezősködni.

E szerződésen kívül kap az ajánkozó egy már teljesen kitöltött másik szerződési példányt is, melyet neki kell aláírnia és elküldenie Londonba, természetesen tíz forintnyi biztosítékkal együtt.

Egy vörös czédulán, mely az értesítéshez van mellékelve, a következő figyelmeztetés áll:

„Minthogy Angliában az ajánlott levelek épuj kezeltetnek, mint a pénzes levél, az aláírt szerződés és biztosíték csakis mint ajánlott levél küldendő el Londonba, a mellékel boríték felhasználásával.“

No persze. Mert a pénzes levélről feladó vevényt is kap és azzal bebizonyíthatná, hogy csakugyan feladta a tíz forintot, holott az ajánlott levél feladásáról szóló vevény egyáltalán nem szól pénzről.

A borítékon nem a „The Great Attractions Company Limited“, hanem Mr. Gustave Reeners czímen van. A mi megint a mellett bizonyít, hogy olyan czímű társulat nem létezik és Reeners ur a szerződésekben csak azért használja a nagyhangzú czímet, hogy annál inkább be tudja fogni a hiszékeny lelkű embereket.

Érdekes a dologban az, hogy az értesítő-levél, nemkülönb a nyomtatott szerződések is, a legkorrektebb magyarsággal vannak megfogalmazva, a mi arra vall, hogy Reeners Gusztáv alaposan berendezte balekfogó vállalatát és külön blankettákat készített minden nemzet számára, melynek fiait és leányait tíz forint erejéig be akarja csapni.

Hogy hányan mentek már lépre — ki tudhatná?

De valószínű, hogy óriási számmal vannak az áldozatok, a kik elküldötték a tíz forintot és csak ma-holnap fognak annak tudatára ébredni, hogy be vannak csapva.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Magyarfaló nemzetiségek.

Brassó, június 1. A legutóbbi bizottsági választásoknál három-

három nemzetiség szövetkezett a magyarság ellen és sikerült is nekik a magyarokat legnagyobb részben kibuktatni a bizottsági tagságból. Ez annál feltűnőbb, mert eddig mindig kompromisszumot kötöttek.

Sztrájk a Ganz-gyárban.

Budapest, június 1. A Ganz-gyárban ma ezer munkás szüntette be a munkát.

Elítelt gyilkosok.

Eger, június 1. A pásztói rémes gyilkossági ügyben ma hajnali öt órakor hirdette ki a törvényszék elnöke az ítéletet. Cserebogár Jóska néven gunyolt Poppernek a gyilkosait következő ítélettel sújtotta a törvény:

Kohlmannt kötél általi halálra, Kohlmannét életfogytig tartó fegyházra; Kohlmann Terézt egy és fél évi börtönre; Gottlieböt 15 évi fegyházra, Kohlmann Ilonát, a 13 éves leányt pedig javító-intézetbe való elszállításra ítélte.

A halálraítelt Kohlmann kegyelmet kért, míg a védők semmi ségi panaszt jelentettek be. Az ügyész megnyugodott az ítéletben.

A délafrikai harcztérről.

— Legújabb távirat. —

London, jun. 1. Krüger Middleburgban van, hova a kormány áttette a székhelyet. Pretória és Johannesburg között csata volt, melynek eredménye még ismeretlen.

HIREK.

— **Ünnepi istentiszteletek.** Az ágost. hitv. ev. templomban jun. 3-án, *pünköst első napján* d. e. 10 órakor Materny Lajos főesperes tart istentiszteletet, annak végeztével urvacseraosztás. Délután 3 órakor egyh. beszédet tart Schindler Márton segédlelkész. Június 4-én, *pünköst második napján* d. e. 10 órakor confirmatio, utána urvacseraosztás. A szertartást végzi Materny Lajos főesperes. Délután 3 órakor ima.

— **A közvilágítás.** A városi tanács tegnap délelőtt tartott ülésében a légszszvilágítási szabályrendelet kidolgozására bizottságot küldött ki. A bizottság tagjai: Komlóssy Arthur főjegyző, Körner Adolf tanácsnok előadó, Aczél Géza főmérnök, Oláh Károly tanácsnok és Varga Károly jegyző. A tanács a bizottságot egyuttal feljogosította arra is, hogy szükséghez képest a tanácson kívül álló szakértőket is meghallgathasson.

— **Igazságügyi kinevezések.** A m. kir. igazságügyminiszter a debreczeni bírói karnál a VI. fiz. osztály I. ső fokozatába Csiki László kir. főügyési helyettesét, a VII. fiz. osztály I. fokozatába: Kemény Gábor járásbíró és Baróthy Béla törvszki bírót, a VII. fiz. oszt. II. fokozatába: Bakó József dr. kir. ítélőtáblai elnöki titkárt. A IX. fiz. oszt. I. fokozatába jöttek: Nagy László dr. alügyész, Balog Zsigmond albiró, Szarukán Zoltán kir. táblai tanácsjegyző, albiró; a IX. oszt. II. fokozatába: Ujfalussy Dezső dr. táblai tanácsjegyző albiró, Galánffy János alügyész, Hunyor Odön táblai tanácsjegyző albiró, Tóth Aurél albiró, Udvarhelyi Dezső dr. és Kondor Zsigmond albirók; végre a XI. fiz. oszt. I. fokozatába Medveczky Emil aljegyző.

— **Presbyteri gyűlés.** A debreczeni evref. egyház 1900. év. június 2-ik napján, szombaton délelőtt 10 órakor az egyház tanácsstermében presbyteri gyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő:

Jelentés arról, hogy a f. évi ápr. 29-én tartott gyűlés jegyzőkönyve május hó 2-án hitelesített. Jelentés Gombos Ferenc presbyter elhunytáról. Dávidházy János esperes f. évi 364. sz. levele az egyházmegye f. évi márczius 23-án tartott közgyűlése jegyzőkönyvének megküldéséről. Dávidházy János esperes f. évi 374. sz. levele, melynek kapcsán Juhász Jolán tanítónő igazolványa és Szabó Vilma tanítónő oklevele megküldetett. Dávidházy János esperes ur f. évi 409. sz. levele, melynek kapcsán a consensus Komlóssi Imre, Szabó László és Papp Ignác helyettes tanítók alkalmazásához megküldetett. A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter ur leirata az elemi iskolák tulszofoltásának megszüntetése iránt. A városi tanács 1899. évi 13,979. sz. végzése a Vecsey Bruckner-féle majorsági földből utczáknak megvett rész árának kiutalványozása tárgyában. A városi tanács f. évi 1785 sz. átirata, melynek kapcsán a törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek az ispotályi telek rendezése tárgyában 32/1331 1900. sz. határozata megküldetett. A főjegyző jelentése az 1899. évi 844. sz. P. végzés folytán a Szikszay-Gáll tanítói szorgalomdíjra vonatkozó alapítólevél feltételeiről és az alapítványi ösztöndíj kiosztása módjáról. Az iskolaszék folyó évi 431. sz. végzése a Debreczeni Első Takarékpénztár 100 kor. adománya tárgyában. Az ispotályi vegyesbizottság f. évi 388. sz. végzése az Alföldi Takarékpénztár 20 korona, a Kölcshős-Segélyező-Egyesület 50 korona, a Takarékos- és Hitelintézet 10 korona, a Debreczeni Első Takarékpénztár 160 korona, az István-gőzmalom 40 korona adománya tárgyában. Az egyházi ügyvéd jelentése a Vecsey-Bruckner féle majorsági földek ház helyekké felosztásának telekkönyvezéséről. Az egyházi ügyvéd jelentése néhai Szilágyi Ferenc és neje Horváth Zsuzsanna hagyományáról és ennek befizetéséről. Az egyházi ügyvéd jelentése a Papp-Zágonyi alapítványhoz tartozó egyik ingatlan tulajdonjogának bekezelezésénél előfordult feltételesség eloszlásáról. Az egyházi ügyvéd jelentése az Almási Sándor-féle hagyatéki ügyben. Az egyházi ügyvéd jelentése id. Keresztesi Mihályné Szabó Erzsébet hagyománya tárgyában. A gazdasági bizottság f. évi 553. sz. végzése a telephon vastartóinak egyházunk némely házára alkalmazása tárgyában. Az ispotályi vegyes bizottság f. évi 386. sz. végzése a temetkezési pénztár állásáról adott számadás tárgyában. Az árvaügyi bizottság f. évi 354. 363. sz. végzése Halász Sándor volt városi hajdu elleni követelésre vonatkozó könyvelése tárgyában. Budai Luiza helybeli lakos kérvénye havonkénti segélyezés iránt.

— **Nyugdíjba menő rendőrkapitány.** Kálmánchelyi Móríz mezőrendőrkapitány — mint értesülünk — beadta nyugdíjaztási kérvényét. A tevékeny köztisztviselő megrongált egészsége következtében kéri nyugdíjaztatását.

— **Debreczenben és másutt.** Debreczenben már dőzsöl egy orfeum, a második is készül ide. Aradon pedig nemcsak hogy ki vannak tiltva a határról az erkölestelen orfeumok, hanem a város hatósága szabályzatilag gondoskodott arról, hogy a breitlinek többé Aradon hely ne jusson. Azonban Leszkay András színigazgató tovább ment a gondosságban. Az artisták ellen kérvényt intézett a belügyminiszterhez, amelyben az iránt kérte a miniszter intézkedését, hogy ezentul artisták és hasonló mutatványosoknak az engedélyt azzal a megtoldással állítsák ki, hogy az Aradon nem érvényes. A kérvényt azzal fejezte be Leszkay, hogy a belügyminiszter akadályozza meg a kért intézkedéssel, hogy az artista társulatok a most májusban és szeptemberben tartandó pár heti szünet alatt is elvonják a szórakozásra való kis pénzt azoktól a nép-

rétegektől, a melyeket a maga anyagi érdekén kívül a színház közműveltségi hivatásáért is a szinkörbe kell szoktatni.

A kérvényre tegnap érkezett vissza Arad városához a belügyminiszter válasza, a mely egész terjedelmében így szól:

„Leszkay András színigazgató közvetlenül hozzám benyújtott és idezárt folyamodványában intézkedést kér arra nézve, hogy Aradon orfeum előadások és hasonló mutatványok rendezhetők ne legyenek. Minthogy indokoltnak tartom folyamodó színigazgatónak afölötti aggodalmát, hogy az artisták és hasonló mutatványosok versenye főképp a nyári szinkörben rendezendő előadások sikerét nagy mértékben veszélyeztetné, felhívom a város közönségét, hogy az orfeumi mutatványokra szóló helyhatósági engedélyek iránti kérelmek elintézésénél a *színügyi érdekekre különös figyelemmel legyen s jelen intézkedéséről Leszkay Andrást tudósítsa.*”

— **Értesítés.** A városi tanács katonai és illetőségi ügyosztályánál f. évi június hó 2-án szombaton délután az irodai helyiségek takarítása, vasárnap június hó 3-án pedig pünkösdi ünnep első napja miatt hivatalos órák nem tartanak, miről az érdekelt közönség tisztelettel értesítettik.

— **A közigazgatás egyszerűsítése.** Érdekes leirat érkezett Hajdúvármegyéhez. Ivánka Pál váczai főszolgabíró javaslatot dolgozott ki a vármegyei közigazgatás egyszerűsítése érdekében, melyet azután a pestmegyei összes szolgabírák aláírásával ellátva benyújtották Pestmegye közgyűlése elé. A javaslatot pártolás végett megküldték az összes megyéknek, így Hajdúmegyének is és innen vesszük ki belőle a következőket: A javaslat kettőt tűz maga elé, a munka szükségtelen szaporításának meggátlását és a fizetések emelését. A munka gyorsítása érdekében telefonhálózatok felállítását is szükségesnek tartja. — Azonkívül még sok életre való ujjtással áll elő, melyek reprodukálására nem rendelkezünk kellő helylyel. Figyelemre méltó, hogy a javaslat Pestmegye szolgabíróságának köréből került ki, pedig azok aránylag elég jól vannak dotalva.

— **Nem lesz nyitva.** A debreczeni összes butorkereskedők elhatározták, hogy júniustól szeptember hóig vasárnap és ünnepnapokon üzletüket egész nap zárva tartják.

— **Főherceg és közbaka.** Frigyes főherceg pozsonyi hadtestparancsnok környezetében sokat mulatnak egy komikus kalandon, mely a főherceg legutóbbi kasszárnyvizsgálata közben történt. Az egyik legénységi szobában függött a főherceg olajnyomatu arc képe. A főherceg megszólított egy jámborképű rekrutát, hogy tudja-e, kit ábrázol a kép. A derék hadfi zavarba jött. Tekintete egy ideig ide-oda tévelygett a főherceg és a kép között, majd széles mosolyra vonta a száját és megszólalt:

— Hiszen ez maga!

De a főherceg ezzel nem elégedett meg. Azt is akarta tudni, hogy ismeri-e a baka a rangfokozatot is, mert a kép még altábornagyi egyenruhában mutatta a főherceget, a ki most tábornagy. Tovább kérdezte tehát, hogy mi a különbség közte s a kép között. Marsnak ez a nem épen léngeszű fia iszonyuan főtt a szűk egyenruhában. Kétségbeesetten kidüllesztette a szemét, hogy akár egy esekélyke kis különbséget is felfedezzen. — Sokáig tartott ez a vergődés. A kisérletben volt tisztek végül is megkönyörültek a jámbor legényen és titokban az egyenruha gallérjára mutogattak, — de minden hiába. Hirtelen azonban világosság támadt a legény fejében, mert mikor a főherceg megismételte a kérdést, gyorsan és kiderült ábrázattal felelte:

— Azon nincsenek lábai! (A kép ugyanis térdkép volt.)

A főherceg és a kisérlet felkaczagtak

erre a válaszra, míg a legény nem tudta elképzelni, hogy mi neveltséget mondott ő a sok fényes nagyurnak.

— **Öngyilkos állomásfőnök.** Beretvás Gyula, a poprádi állomásfőnök-helyettes főbelötte magát és szörnyet halt. Még családja sem sejtje, mi vihette az egész környéken köztisztületben állott férfit végzetes tettere.

— **Szabadságon.** Debreczeni Jenő városi gépészmérnök ma hosszabb szabadságidőre elutazott. Szabadságideje alatt a külföld nagyobb városaiba tanulmányi kirándulásokat tesz. Az első külföldi város, hol megállapodik, Páris lesz.

— **Tanfelügyelő és tanár.** A szegedi lapokban olvassuk a következő esetet: A minap Sidlovits Kálmán, a szegedi felsőbb leányiskola tanára előadásközben felelésre szólította dr. Tergina Gyula kerületi tanfelügyelőnek az ő osztályában tanuló leányát. A fiatal leány, ki a második osztály növendéke, nem tudott felelni a kérdésre, mire a tanár alsóbb osztályokból hivatott fel két növendéket és a kis leánynak szégyenszemre egész osztály előtt kellett állnia, míg az az alsóbb osztályban járó két leány megfejtette a feladatot. Természetesen a kis Tergina-lány nem nézte csak úgy csendesen a dolgot hanem ugyancsak keserves zokogásra fakadt a megszégyenítés miatt. Odahaza aztán édes atyja is észrevette a kis lányának sirástól vörösre dagadt szemét és megkérdezte tőle, mi történt. A kis lány pedig újból sirásra fakadva mondta el atyjának, hogy miként szégyenítették meg. Tergina Gyula tanfelügyelőt az iskolai fegyelmekek ez a módja fölött meglepte és másnap kérdőre vonta Sidlovits tanárt és szigorú, kiméletlen kritikát gyakorolt tanítási módszeréről, leányát pedig kivette a felsőbb leányiskolából és az állami polgári iskolába iratta be. Sidlovits, ki tartalékos huszárhadnagy, megsértődve az apa kemény rendreutasításán, tegnap provokáltatta a tanfelügyelőt.

— **Az asszony, a ki meghalt...** A törvényszéki tárgyaló teremben valami gondatlanságból okozott emberölési esetről volt szó. — Egy földesgazda a feleségére rádőlt egy nagy eperfa és megölte az asszonyt. — Epen itelethozatalra vonult vissza a tanács, mikor belépett a terembe egy fiatal újságíró. Természetes, rögtön elmeséltette a kollégáival az esetet. Végighallgatta figyelmesen az egészet s szórakozottan odamutatva a tanuk között ülő paraszt-asszonyra, így szólt:

— Ez az az asszony, a ki meghalt?

Óriási hahota támadt a teremben a szórakozott kérdésre, a mi akkor is alig csillapult le, mikor az elnök kihirdette a fölméltó ítéletet.

— **Megölt arczképfestő.** Drága János miskolezi arczképfestő, a mint tegnapelőtt éjjel hazafelé tartott, Franczek József vasgyári munkás minden előzetes szóváltás nélkül, a Rozmaring-utczában agyonszurta. A gyilkost hamarosan a tett elkövetése után Horváth miskolezi alkaptány s Taki rendőrbiztos letartóztatták. Teljesen józan volt, mikor vallatásra fogták s megkérdezték tőle, hogy miért ölte meg azt a szerencsétlen festőt, a ki soha életében senkinek nem vétett:

— Azért gyilkoltam, mert embervérre szomjaztam! — volt az elvetemült ember felelete, a kit a miskolezi kir. ügyészségi börtönbe zárták.

— **Pusztító zivatarok.** Torontálme gyében, mint lapunknak Nagy-Beeskerekről sürgönyzik, óriási zivatarok voltak. Botos községben a villám lecsapott és a tehénpásztor, öt ökröt és egy tehenet agyonstott. Bégaszentgyörgyön is agyonstott a villám egy mezőn dolgozó munkást és két lovat. Nagybeeskereken pedig ma felhőszakadás volt. — Az utczákon a víz patakokban folyik. A vihar kisebb fákat letördelt. A földmívelési miniszterhez érkezett távirat jelentés szerint Bereg megye mezőkászony

járásban tegnap délután 5 órakor nagy zivatar, fél óráig tartó jégeső volt, mely a gyümölcs és szőlőben nagy károkat okozott. Oriási felhőszakadással vegyes jégverés volt Székes Fehérváron keresztül. A veteményekben, különösen a szőlőkben nagy kárt okozott. A villám felgyújtotta a Szalatzky-szőlő hajlékát s az leégett.

x Dr. Szász Adolf fogorvos jelenti, hogy lakásán (Kossuth-utca 9. sz., — ott, ahol a fogorvosi rendelő helyisége is van) a Svéd tornát és massaget újra berendezte és a cursust e hónap megkezdte. Jelentkezhetni nála d. e. 9-12 ó. u. 3-5-ig.

— Öngyilkos tanuló. Lőcséről jelentik: Becsker Ferencz 12 éves tanuló tegnap a padlásán felakasztotta magát. Csak ma bukkantak holttestére. Hogy mi indította a gyermekkorban volt tanulót ezen végzetes tette, senkisé tudja.

— Százhuszonnégy éves orvos. Az orvosok a statisztika szerint nem örvendenek nagyon hosszú életnek. Foglalkozásuk fárasztó és idegrontó volta, a fertőzés veszedelme és több más egyéb hozzájárul életük megrövidítéséhez. New-Yorkban azonban mégis van egy orvos, a ki a napokban ünnepli élete 124-ik évét. Charles Smith dr. ez, a ki az észak-amerikai szabadságharc kezdetén, 1776-ban született és teljes 75 esztendeig gyógyított New-Yorkban. Sok ezer ember köszönheti neki egészségét. — Smith azt állítja, hogy tisztos korát annak az ásványviznek köszönheti, melyet 1869-ben ő maga fődözött föl. Ez azonban lehet az ásványvíz érdekében való reklám is. — A valóság az, hogy Smith rendkívül egészséges ember, fölülte mértékletesen él és tartózkodik mindennemű alkoholikus élvezettől. Aki látja a derék, bár kissé görnyedten járó öreg urat, amint ismerőseivel hangoz és vig társalgás közben sétál, legfőlegbb hetven esztendősnak gondolná.

— A földbirtokos pénze. Drágán fizette meg hiszékenységet tegnap délután Sommer Péter jankováci földbirtokos. A délutáni vonattal bejött Szabadkára beteg feleségével, hogy orvost keressen. Magával hozott 1000 koronát, hogy egy pénzintézetbe elhelyezze, mert a jankováci bankban kis kamatot adnak a betétekre. Mikor a vonatról leszállt, az állomásnál találkozott egy emberrel, a ki megszólította. Sommer csak nézte az idegent, később azonban beszédbe elegyedett vele és elmondta, hogy behozta feleségét az orvoshoz és 1000 koronát hozott magával, hogy a bankba tegye. Az idegen figyelmeztette, hogy vigyázzon a pénzére, mert Szabadkán sok a zsebmetsző, egyúttal azt is mondta neki, hogy feleségét hagyja egyedül, mig orvost talál. Sommer elhitte a esaló szavait, a ki addig beszélt neki a zsebmetszőkről, mig átadta neki a 1000 koronát megörzés végett. Mikor egy dohányüzem előtt elmentek, felkérte, hogy hozzon neki dohányt, mert elfogyott. Mig a földbirtokos az üzletben volt, ezalatt a furfangos esaló megszökött. A rendőrség megállapította, hogy Milassin Lukácsnak hívják és felső-szt.-iváni illetőségű.

x Königswardi Richard forrás, mely tulzás nélkül a világ legkitünőbb asztali vizének mondható, egy francia szindicatus kezébe került. Az első meglepetést a párisi kiállításon mutatták be, hol a forrás pavillonja valóságos látványosságot képez. Ugy üdítő, mint gyógyitalnak bevált s ennek igen élénk bizonyítékát képezi azon hőrülmény, hogy a párisi kiállításon, hol a művelt világ minden nemzete találkozik, csakis Richard forrásvizet isznak.

— Nagy tűz Szatmármegyében. A szatmármegyei Nábrád községben, mely a múltkor leégett Fehér Gyarmattal szomszédos, nagy tűz pusztított tegnap délután. A nádfedelű házakon a veszedelem gyorsan harapódzott el, úgy, hogy rövid idő alatt huszonhét lakóházat és ezeknek melléképületeit semmisítette meg a tűzvész. Növelte a bajt a községben a segélynyújtás hiánya, mert a lakosság jó nagyrésze a fehér-gyar-

mati országos vásáron volt. Mikor a szerencsétlenség híre odaérkezett, a nábrádiak, a kik Fehér Gyarmatot a multkori tűz alkalmával derekas munkájukkal a végpusztulás tól megmentették, — kétségbeesve rohantak haza, menteni, a mit még megmenteni lehetett.

— A Petőfi-Dalkör zászlóalapja részére a Király Juliska gyűjtőívén a következő adományok folytak be, u. m.: ifj. Király Ferencz, Király Ferenczné 2—2 korona, Király László, N. N. 40 fill., Ács Nagy Ferencz 1 kor. Fittler 2 kor. Mihályi, Harmathy 60—60 fill., Dobos, Olvashatlan 40—40 fill., Olvashatlan 1 kor., N. N., Rác Mihály, Hoffman és Kronovitz könyvnyomdája 20—20 fill. Debreczeni Ipar- és Kereskedelmi Bank, Geréby Pülöp utódai, Telegdy K. Lajos utóda, Zádor 2—2 korona, Kovács Lajos 1 korona, olvashatlan 20 fill., Bogdány József 1 korona, olvashatlan 20 fill., Szabó 1 korona, M. L. 40 fill., Olvashatlan 1 kor., Olvashatlan 80 fill. Heinig 30 fill., Ranunkel Edéné 1 kor., N. N. 20 fill., Sesztina Lajos 2 kor., Dörre Ferenczné, Ganofszy L., Gebauer Ferencz, Kontsek Géza, Csokonai-nyomda Lengyel Imre és Társai, Kernáts Gyula 1—1 kor. Egri S. és neje 20 fillér, Bárdossy Gyula 1 kor., olvashatlan 1 kor. Csáki 20 fill., Sebes 20 fill., olvashatlan 20 fill. Józsa 40 fill., olvashatlan 40 fill., Nemes 20 fill., Simaházy 40 fill., N. N. 20 fill., olvashatlan 20 fill., Olvashatlan 20 fill. Egerváry 20 fill., Faragó 20 fill., Kosdi 40 fill. olvashatlan 20 fill., olvashatlan 20 fill., olvashatlan 1 kor., Füleky Pál 1 kor., V. A. 40 fill., Orosz Péterné 40 fill., N. N. 20 fill. Hüse Sándor 1 kor., Montai Barna 40 fill., Szabó Aranka 2 kor., Molnár János 40 fill., Balogh József 40 fill., Rác Sámuelné 1 kor., Dobiécky 2 kor., egy valaki 10 fill., N. N. 60 fill., Körner Gyula 20 fill.; együtt 53 korona 80 fill., mely összeg az eddigi 1451 kor. 92 fillérhez adván, zászlóalapunk kitesz 1504 kor. 72 fillért. Fogadja ugy az igen tisztelt gyűjtő kisasszony, mint az adakozók a Dalkör köszönetét.

— Luccheni czimborái. Egyik génuai lap januáriusban értesítést kapott Argentiniából, hogy ott felfedezték Erzsébet királyné gyilkosának két czinkostársát. Santa-Féban Riccardi Pietro kereskedő öngyilkossá lett, mert társa, Bloise, minden pénzével megszökött. A könyvek és iratok átvizsgálása után a rendőrség lefoglalt olyiratokat, melyekből — szerinte — kitűnik, hogy a két kereskedő Luccheni merényletében részes. Megállapították, hogy Bloise valódi neve Dellerba Kozimó, a mi szintén tápot adott a gyanúnak. A svájci hatóságok e hírek Európába jutása után tüstént Buenos-Airesbe fordultak követségkhöz hiteles értesítésért. A napokban megérkezett a követ jelentése, mely szerint a házkutatás alkalmával lefoglalt iratok nem igazolták a két kereskedőnek Lucchenivel való czimboraságát, az egész dolognak névesere az alapja és egyáltalán nem lehetett bizonyítani, hogy a két ember anarkista tett volna.

A két kormányos.

Mit kormányoznak ők, a két kormányosok?

Az *Andromeda* című hajót, a mely vitorlás és Londonból a minap indult el.

Itt félbeszakítjuk a dolgok sorrendjét és elmondunk egy szerelmes históriát, a melynek hőse egyfelől Harry Brady Hunt, a ki hajósinas volt előbb, majd matróz, azután hogy elvégzett valamelyes iskolát: kormányosá lön. Közönséges ember tehát. A hősnője pedig, miután a hőse nem egy *fehér mellény*: nem is egy *csokolád-krem*. Ez vonatkozás tudniillik *A kuktakisasszony* ből... Ellenben ő, az ifju lady Ernestine Bondenell-Bonice, az Ailesbury marquisnak az angol peernek a leánya.

Ő tehát igen előkelő hölgy és e minő-

ségét nem tekintve, beleszeretett az említettük hősbé. Ugy látszik, hogy ő predesztinálva volt egy tengerész iránti szerelemre, mivelhogy szenvedélyes vitorlás vala és híres vala lady Ernestine arról, hogy maga tudja vezetni a yachtját. E minőségében ambiciózus is volt és kormányos-diplomát akart magának szerezni, amiért is beiratkozott a liverpooli tengerésziskolába.

Ott tanult Harry Brady Hunt is és a két fiatal megszerette és nemsokára el is jegyezte egymást, fittyet hányva a messallianceot ordító rokonságnak.

Egy napon jelentkeztek azután a kormányosi vizsgára. Harry sikerrel állotta ki, — de lady Ernestinet nem is vizgálták meg.

— Nők nem lehetnek kormányosok, — mondták a tanárok.

— Majd meglássuk, — mondták a szerelmeseik.

És másnap megesküdték.

Gondolja már most a tisztelt olvasó, hogy ki volt az a két kormányos, a ki az *Andromeda* nevű hajót kormányozta? Harry Brady Hunt és neje.

Különbözik pedig ez a nászutazásuk is. Az igazság kedvéért nem mézes, — de a tengerre való tekintettel sós.

Részeges bacillusok.

Eddig azt hittük, hogy az alkohol nem türik a bacillusok és sok helyütt ezért kötözték be a befőtött alkoholba mártott kendővel. Most aztán egyszer csak kitűnik, hogy vannak részeges bacillusok is, a melyek a legerősebb pálinkában is nagyon jól érzik magukat.

Nem holmi kétlábu, alkoholszagu, vörös orru bacillusokról van szó, akik, mint a hagyomány mondja, ugy isznak akár a kefekötő, hanem valóságos bacillusokról, a melyek — köztudat szerint — szintén társas lények és a mellett nagyon szaporák.

Egy nagy, oceáni utról hazatérő hajón volt egy pár hordó rum, amely, mint azt a kirakáskor megállapították, utközben megromlott.

A hajó kapitánya átadta a rumot megvizsgálás végett egy vegyészeti állomásnak, amely azt a meglepő felfedezést tette, hogy a rumot bacillusok rontották meg.

A vegyész, a ki ezt a megfigyelést tette, egy esomó bacillust belerakott 78 percentes alkoholba és a részeges pára abban az erős alkoholban is kitűnően érezte magát és nagyon hamar elszaporodott, tönkretéve az alkoholt.

Hát erre a históriára volna egy tiszteletteljes megjegyzésünk.

Tény, hogy a bacillus veszedelmes egy valami. Az emberek nem szívesen vesznek be olyasmit, a miről tudják, hogy bacillusok tanyáznak benne.

De tény az is, hogy az alkoholélvezésnek nagyon sok az ellensége. Vannak olyan rossz emberek, akik a mértékletesség apostolainak állanak be és azt akarják, hogy a szegény halandó még csak be se rugjon. Nagyon rossz fiuk ők.

Tény végül az is, hogy e sorok szerény írója a maga öt érzékével nem győződött meg róla, hogy az ilyen iszákos bacillusok léteznek, így tehát nem tartja lehetetlennek, hogy az egész históriát egy ilyen mértékletességben utazó apostol fundálta ki.

KÜLÖNFÉLÉK.

* Az özvegyek szigete. A norvég parton van az Aarlud nevű kis sziget, mely egy idő óta arról nevezetes, hogy kizárólagosan özvegyek lakják. Ezek az asszonyok nem önként választották a száműzetést, hanem abba époly sajtóságos, mint szerencsétlen körülmények folytán jutottak. Pár hét előtt még harmincz halász családotól lakott Aarlud szigetén. Ekkor közeledett a tojásgyűjtés ünnepe, melyet a szigeten minden tavasszal megtartanak. A résztvevők egyike

egy hangesundi férfi volt, ki mialatt a tojás-gyűjtésre előkészületet téve, kötelét egy sziklán megerősítette, hirtelen félrelépett, lezuhant a mélységbe és szörnyet halt. Mint-hogy a szigeten tizenegy év óta nem fordult elő haláleset, az egész község nagy gyászba borult és elhatározta, hogy a jövő-veny temetésén Hangesundban mind a harmincz aarludi családapa részt vesz. Feltették a koporsót egy halászbárkára, melyen a halot családtagjai és az összes gyászoló helyet foglaltak. Szerencsésen elérték a szárazföldet, de már a temetés alatt irtóza-tos szélvihar kerekedett, mely a tengeren toronymagasságra korbácsolta fel a hullá-mokat. Az aarludi halászok ennek daczára a temetés után azonnal utra keltek, de soha sem értek haza. A bárka és vele együtt a harmincz halász a borzasztó viharban elme-rült és holttesteiket másnap a part közelé-ben találták meg. A katasztrófa hírére Aar-lud szigetén szörnyű jajveszékélés támadt. Egy éj alatt a sziget összes asszonya özvegy lett, kik árváikkal együtt kereset nélkül ál-lanak. A kenyérkeresőiktől megfosztott esa-ládokat egyelőre a norvég kormány se-gélyezi.

* **Lavotta sirja.** Kevesen tudják, hogy Lavotta, a magyar tárczene és a hallgató-nóta régi, nagy mestere a tállyai temetőben nyugszik. A nagy zeneszerző bebarangolta az országot, mint annak idején Tinódy Sebestyén, míg végre Tállyán telepedett le, mert az ottani asszabor izlett neki legjob-ban. A bornak ugyanis nagy kedvelője volt. Ott is halt meg és sirja egy ideig jeltele-nül állt, míg végre egy tisztelője vas-obe-liszket emeltetett sirja fölé a következő fel-irattal:

Nemes Lavotta János híres magyar hangműves és nemzeti nóták szerzője felett a hangművészet mesterségének meg-tiszteltetése, ki meghalt 1820 ik esztendő-ben, életének 50-ik esztendejében. A ma-gyar muzsika egyik kedvelője által emel-tetett Szatmárból 1831-ik esztendőben.

Itt nyugszik a maga idejének Orfeussa.

Remek tetemek
Isten veletek!

A sir körül ezelt tizenöt évvel a tállyai nők vasrácszatot készítették, de bizony az is eltöredezett, az obeliszket is elnyitte az idő s most szomorú látványt nyújt a nagy magyar zeneköltő sirja.

* **Auekdota a japán diplomacziáról.** Kohito japáni herczeg a minap meglátogatta a párisi kiállítást s ez alkalomból mulatsá-gos apróságot mond el egy párisi ujság. Közvetlenül az 1867-iki kiállítás előtt történt. Akkoriban egy japán küldöttség járt Páris-ban, hogy három szabad kikötő dolgában tárgyaljon. Arról volt szó, hogy Francia-ország válaszson ki három japán kikötőt, a hol szabadon kereskedhetnek s viszont a japániak három francia kikötőt választá-nak. A tárgyalás nagyon udvarias hangon folyt le.

— Válaszszanak önök, — mondották a japániak, — mi majd önök után vá-lasztunk.

A francia külügyminiszter megjelölt három kikötőt: Jokahamat, Jeddót és Han-Jangot. A japáni küldöttek nem szóltak jemmít, hanem elutaztak. Kevéssel utóbb a sapán külügyi hivatal értesítette a francziá-akat, hogy eltagadják az ajánlatot; ők a maguk részéről Havre, Marseille és — Southampton kikötőkben állapodtak meg. A párisi diplomaták oldalukat fogták ne-vettükben:

— Hiszen Southampton Angliában van, ti naiv lelkek.

— Azt nagyon jól tudjuk, — felelt a japáni követ, — de Han-Jang is Koreá-ban van.

RÖPPENTYÜK.

* **Ravasz. Bankár:** Ön tehát pénztárnokul ajánlkozik hozzám?

Ijfu: Igenis és legyen szabad megjegyznem, hogy a földrajzból mindig megbuktam az iskolában.

* **Műferdítés. Tanár:** Mondja németül ezt a mondatot: Nekem hiányzik az agyvelőm!

Diák: Dem Professor fehlt am Hirn.

* **Kétértelm.** — Tegnap hasztalan kereste-lek lakásodon. Hol voltál?

— Nagyon szép asszonynál s kitünően mulattam.

— Hihetetlen. Te s nagyon szép asszony-nál?

— Hát igen. Labiohe és Duru vigjátékában.

— Vagy úgy!

REGÉNY.

A világ szive.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: **Krampera János.**

(Folytatás.)

4.

Azon a napon, melyen az utolsó fogadalmat is letettem, Antonio átadta az őseim által rejtett helyen felhalmozott kincset, melyet atyám az ő őrizetére bízott s mely ugyancsak szép összeg volt, pénzértékben egy millió dollárnál is többre rugván.

Most hát gazdag lettem volna pénzre és hatalomra nézve is, mégis — Antonio tanácsát követve — darabig a faluban rejtőztem s fogadtam azokat, kik eljöttek Mexikónak minden részéből, hogy meglátogassanak engem, a „Szivnek hordozójá“-t, rangban legelsőt lealázott népem, az india-nok között.

Ebben az időben történt, hogy életem-nek egy nagy tévedését elkövettem. — Valami három mértföldnyire a falutól, hol tartózkodtam, két nő lakott. Szegények bár, nemes indián vérből valók, az egyik özvegy, a másik nálamnál fiatalabb gyönyörű leány. Történt, hogy egy vasárnap délután, midőn a völgy lakosainak legnagyobb része isteni-tiszteleten volt, arra felé lovagolva, zajt hallottam házukban.

Leszállván lovamról, az ajtóhoz futot-tam, mely különben nyitva volt s ime a nővérek egyike, az özvegy, holtan feküdt a padlón, két mexikói bandita pedig épen a fiatalabbikat támadta meg. — Kirántottam *macheta*-mat s mielőtt megfordulhatott volna, leszurttam az egyik rablót s rögtön oly dühvel vettem magam a másikra, hogy a falhoz szoritottam. Mikor látta, hogy élete veszélyben van, reám szólott, hogy ne öljem meg egy rongyos indián leány miatt. Ez a sértés annyira felháborított, hogy azon a szent helyen levágtam. Testét, valamint társát is titokban elhantoltam. Ugy fordult aztán a dolgok sora, hogy ez a lány, kinek életét megmentettem, a mi falunkba jött lakni, hol is gyakran volt alkalmam látni őt. Oly szép és oly ügyes volt, hogy miha-mar megnyerte a szívemet s a nóta vége az lett, hogy fülig beleszerettem és Antonio meg többi rendtestvéreim intéseinek ellenére is, feleségül vettem.

Bizony jobb lett volna az indián népre s talán én rám nézve is, ha meghalok, mielőtt még oltárhoz vezettem azt a nőt, bár egy darabig jó feleség volt és okossága nagy szolgálatokat tett nekem.

Itt meg kell említenem, hogy ez alatt a pár hónap alatt sem ültem tétlenül. Minél többet gondolkoztam róla, szívemet és agya-mat annál jobban elfoglalta a honfitársaim-nak, az ország tulajdonképeni birtokosainak nyomorult sorsa felett való tünődés, míg végre egészen rabjává ejtett és álmodozó rajongóvá tett. Éltem ezéjla az lett, hogy egy nagy összeesküvést szervezek, mely a kitűzött napon Mexikó-nak valamennyi in-dianját lázadásra keltse. Ha aztán sikerült már kiverünk a spanyolokat és mexikói koreasaikat, hozzáfogunk és helyreállítjuk az aztékek birodalmát.

Talán még gondolatnak is örültség volt az egész, de ez az örültség már vérem-ben volt. Atyáim és nagyatyáim mind meg-szenvedtek érte és azt hiszem még őszünk-

ról, Guatemocról maradt ránk örökségül, Guatemocról, ki a legnagyobb és legze-rencsétlenebb indián volt mindazok között, a kik csak valaha éltek. Elhatároztam, hogy a hol ők elhagyták, én ott fogom foly-tatni és — bármily különösen hangzik is — végül is nem sok hiányzott ahhoz, hogy eredményhez jussak.

Éveken át dolgoztam, bejártam szerte-széjjel az egész országot, míg végül nem volt olyan tartomány, hol nevemet, mint a Sziv Örzőjének és az indián törzsek vér sze-rinti főnökének nevét ne ismerték volna. — Mindenütt azon fáradoztam, hogy felrázzam a népet tétlenségéből és megnyerjem az ügynek a kaczikákat, vagyis főnököket és nem fáradtam hiába. Nagy vagyonomból fegyvereket vásároltam, ajándékok által és sok más módon se hideg, se meleg tartó-zkodásukból részemre igyekeztem nyerni a habozókat.

Ha szerenese csillagom halványodóban volt, még több pénzt igyekeztem összegyűj-teni, mert bizony arany nélkül mit sem lehet csinálni. Rég időkben eltemetett kin-cseket adtak át nekem, a „Sziv urának“ azok, a kik be voltak avatva a titokba, azonkívül mások is hoztak pénzt, ki a meny-nyit össze tudott gyűjteni, én pedig mindet félreraktam a szükségnek óráira.

(Folyt. köv.)

Menetrend.

Érvényes 1900. évi május hó 1-ső napjától.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
P.-Ladányba	érk.	503	1128	948	145	840
Nagyváradra	"	639	148	—	342	—
Szeghalomra	"	—	—	—	421	—
Budapestre	"	940	545	150	810	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
	érk.	1144	336	626	233	514
						741

* Csak kedden közlekedik.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
Ér-Mihályfalvára	érk.	100	458	357	635	917
Nagy-Károlyba	"	136	603	500	759	1040
Szatmárra	"	220	708	611	917	1203
Királyházára	"	315	827	733	136	—
Taraczközre	"	433	1014	914	—	—
M.-Szigetre	"	456	1050	950	—	—
N.-Boesköra	"	532	1203	1102	—	—
Körösmezőre	"	730	840	145	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
		751	1012	355	1216	645

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
Nyiregyházára	érkezik	822	401	658	—	—
Királytelekre	"	939	518	816	—	—
Szerencsre	"	1012	558	935	—	—
Kassára	"	1121	703	1043	—	—
S.-A.-Ujhelyre	"	330	—	556	—	—
S.-A.-Ujhelyre	"	439	814	—	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
		807	1207	753	—	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
Sáránra	érkezik	835	431	—	—	—
Nagy-Léta—Vértesre	"	916	504	—	—	—
Derecskére	"	1043	618	—	—	—
Derecskére	"	957	545	—	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
		718	313	—	—	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
Ohat-Kócsra	érkezik	442	421	—	—	—
Tisza-Füredre	"	734	659	—	—	—
Füzes-Abonyba	"	832	756	—	—	—
Füzes-Abonyba	"	1024	—	—	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
		800	545	—	—	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul						
Hajdu-Nánásra	érkezik	528	1120	406	—	—
Büd-Szt.-Mihályra	"	817	118	621	—	—
Büd-Szt.-Mihályra	"	852	—	653	—	—
Tisza-Lökre	"	917	—	729	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik						
		817	330	635	—	—

Az éjjeli idő este 6 órától reggeli 5.59 percig a perczeket jelző számjegyeknek aláhuzásával van jelölve.

A vastagabb számjegyek gyorsvonatok érkezési és indulási idejét jelzik.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Mint hogy a tavasz előre haladásával ocesemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt, mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezet-szerként szerepel, másrészt, mert dús szénsav-tartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknek és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseknél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, hűghajtó és a szomjat c illapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A Mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Pincze

hordós és üvegezett borok beraktározására kiválóan alkalmas, a **Kossuth-utca** elején kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

Különféle jó minőségű
gépkenőolajak.

Első minőségű
rézgálicz.

Kőszénkátrány.

Elszigetelő és
asphaltdedellemez.

Nagy- és kismennyiségben legjutányosabb árban
kapható

Geréby Fülöp utódai kereskedésében
DEBRECZEN.

Finom, fehér, hosszú szálú
raffiaháncs.

Kötöző
juttafonal.

Carbolineum.

Portland- és
román-cement.

CSANAK JÁNOS

NAGYVADASI

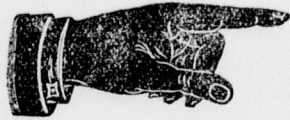
HOMOKI FAJBORAI

u. m.:

Ezerjő, Risling, Kövidinka, Kadarka, Erdélyi
literes üvegekben, vagy hordó számra is

előnyös árban kaphatók

Csanak József fűszerkereskedésében
DEBRECZENBEN.

Hirdetések

a legjutányosabb árban felvételnek a kiadóhivatalban

Kossuth-utca 13. sz.